ריבב"ן

לוגין: **מים מפכין עתידין להיות יוצאין מביה קדש הקדשים.** כדאיתא ביומא פרק בתרא אמר ר' מנחם משום ר' חנא ליפורתא מעין היוצא מבית קדש הקדשים בתחלה דומה לקרני סנאטס עד שמגיע לפתח ההיכל כיון שמגיע לפתח ההיכל נעשה כחוט של שתי עד שמגיע לפתח אולם נעשה כחוט של ערב עד שמגיע לפתח העזרה כפי פך קטן הייו דתנן ר' אליעזר בן יעקב אומר מים מפכין עתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית מפכים לשון פך: **מתני' שער נקנור.** על שם נקנור שנעשו נסים לדלתותיו

תקלין חדתין

הנשמעים בדרוש: **המים מפכים.** גנמ' מפרש: **שער הקרבן.** שם מכניסים ק"ק שבשתיהן נלפון: **שער הנשים.** שבו נכנסות לסמוך על קרבנן: **שער הטיר.** דרך שם היו מכניסין כלי שיר: **שבו יצא יכניה בגלותו.** שנכנס לבית המקדש להשתחות ולישב רשות כשהלך בגולה לבבל ויצא כשהלך בגולה: **שער נקנור.** מפרש בפרק ג"ל המתנות: **שפשפין.** שערים קטנים כתוך שערים גדולים ואף הם ממנין שלשה עשר שערים ואע"ג דגם לשער בית המוקד היה לו שפשפ לא חשיב לן יותר דאמר ר"ג שערים היו משתמרים ר"ג המתמרים: **ומאני כבלי דמגינן ממן.** במסכת מדות: **קרני כיילי ופיילי.** מיני שבולת הם וקרניהם דקים מאוד וקרני חגבים עבים מהם וחוט של שתי עב מהם וחוט של ערב עב ממני: **מכלן ואילך.** מתנגר ואילך כמפי הסך: **מן הכסף דימנים.** מגד דרום: **וימד אלף באמה.** המלאך הראה ליחזקאל נחל היוצא מבית קדשי קדשים תחלתו דק מאד ואילך ונגדל מאד וכל אלף אמה אורך משיגת תוך לירכיים לא היה עמוק: **מי אפסים.** שסגיעו עד הקרסולים: **וימד אלף.** באמה שנית והעמיקו עד הברכים מכאן ואילך וימד אלף אשר לא יוכל לעבור כי שהיו מימיו רדופים: **לגירגיו גדולה.** לפעיה גדולה: **מלשוט.** דאפי' בדרך שיטה לא יכול לעבור כי הדריפו מיא: **בארבין.** במקומנו קורין לשייט שחוטא: **ופרש ידיו** וכו'. מייתי ראיה דלשחות הייני לשוט: **מיין דמתמללין בעלמא.** שידברו הבעלים בו וירלו אותו ל"ש שידברו הבעלים בהן מחמת גדולתן: **מביה דוד ועד יושבי ירושלים.** קשיא ליה אמו לשאר ישראל אינן כשרים הלכך קאמר מה שהמקור הולך מבית דוד ועד יושבי ירושלים הוא דבשר לאפר פרה ולטבול בהן נדות אבל משם ואילך פסול לפי חטאת דמי תפריסות הם ממי נשמים ולחטאת בעינן מים חיים: **מי קטפרסיות כן.** הר משופע שמדברונו מהודד מאד והעבירו המים דרך דף הנתון בתדירין ופסולין גם לנדה לעטול בהן ת"ש לנדה הייני זכה: **זה יש של סמכו.** דשבע ימים סובבים לא"י וד' מהם יש של סמכו ושל טבריא ויש המלה ויש הגדול ומפרש דגלילה הקדמונה הוא יש של סמכו: **יש בגדול.** הוא סיס הסולן שבים לא"ר לתרגמת אחסנתיא: **כרלשונה.** בדור אנוש יצא עד מדינה שמה קלנרייה והיא בתרגמת ערמת ובדור הפלגה יצא עד הסלעים שבתרגמת בהרבריאה: **עד עכו אכוה.** דרש פה כמו כה: **ניחא ימא רבא וימא דמלחא.** שהוקרן המעין לגא לשם כדי למתקן שמיתיהם מלוחים ומקרבים לא לשם: **ומאני דאכלי דמגינן ממן.** דאיכא דמתמה לא יאכלו אלא מה שבמקום הקרבן: **כרלשון.** היינו בר"ח ניסן ירדו הגשמים וכתיב ובני ציון גילו ושמחו בה' אלהיכם היייו הקרבת העומר: **ומפני כבל הדש ופדש יפה מבכר.** אילון ולחדשיו היייו חדשים דעלמא: **פרפיה מגין עליה.** הפירות נראים יותר מן הענלין שבאילנות: **ופריך ותרף מוזנה.** וכי תרף מזון הוא דקאמרת הפירות נראים יותר מן הענלין. ל"ש דכם תרפיה כמו טרף בע"ת מלשון מזון וה"ק משפה שפורת עליה מיד עתן מזונו שלא כדרך הטבע שהפרה מתאחר לגון אחר ליאלת הענלים ימים רבים והראשון ל"ל: **לפחיר פה שלמעלן.** היינו פה אלמים: **פה שלמעלן.** היינו פה עקרתי: **אם מוגא בשעה שעלה נ"ג.** לא"ר כדי ליקח אלים ועשיהו אחר שהמליכוהו המקום יהויקים אביו ועשיהו שרי כנגד לפלקו: **זרקן.** כלפי מעלה ושוד לא ירד ולהראות להם שאינו מגין בעבודתם: **כיון שראו כל חורי יהודה כן.** שאין לגון המקום בעבודתם ושמחם

לג המלך בקרבו:

המים מפכים. מפרש גנמ': **שער הקרבן.** שם מכניסין קדשי קדשים שבתוכתן לפתון על קרבנן ת"ל לעמוד על קרבנן: **שער הנשים.** שבו נכנסות לסמוך על קרבנן: **שער הטיר.** דרך שם היו מכניסין כלי שיר: **שבו יצא יכניה בגלותו.** שנכנס לבית המקדש להשתחות ולישב רשות כשהלך בגולה ולא דרך לאותו הטפר: **שער נקנור.** מפרש ביומא: **שפשפין.** שערים קטנים כתוך שערים גדולים ונוסם שהם ממנין י"ג שערים ואע"ג דגם לשער בית המוקד היה לו שפשפ לא חשיב לה לפי שהיה קטן ביותר: **גמ' ומאני דקמני כגנגר י"ג שערים.** אמתא כאמה ויוסף ה"ל הכי כספ"ב דמדות בהדיא: **כרס כרבנן.** דמדקתמר אמא יוסי מי מגנד י"ג שערים ע"ב דבנן היו אמתא כרבנן: **היכן היו הבשמחויות.** שהיו י"ג מכוונות: **קרני כיילי ופיילי.** מיני שבולת שקרניהם דקים ושל חגב עגים מהם וחוט של שתי עב מהם וחוט של ערב עב מהם: ה"ג **ממוכה הוהב למקמן הכים כו' מבפמן הכים לעורה כו.** דהכי בתיב בקרבלי והנה מים יוצאים מתחת מפתן הבית ולפם כאי מן המזבח כמ"ש בה ומתחת הבית קדים לעזרה: **כמאי דפר.** מהגבר והולך: **דימנים.** מגד דרום: **מי אפסים.** שהגיעו המים עד קרסולים: **לגירגיו גדולה.** שיהל ליגר שם ספינה גדולה: **מי שחו.** מלשון דרדיפי מיא ולא יוכל לשוט שם: **בארבין.** במקומינו קורין לשייט שחוטא: **ופרש ידיו כו.** מראה בכתוב סמך לדרשתו: **דמתמללין בעלמא.** מרוב פרסום גדולתן ת"ש כמ"ש לקמן לאחיר פה אלמין שבל יום יהיו יכולים לדבר וכן יהיה הכם רופאיות יותר כמ"ש בתדרש מתחלה לא היו קילטון עולה אלא מן המים כמ"ש בשלו נטרות קולם ומיש אלו יהיה קדושים יותר מכולם וחזו דמתמללין בעלמא: **מביה דוד כו.** דכפשטיה קשיא לה לשאר ישראל אינם כשרים אלא דקמתמה נקנו קרא המקור שבולן מביה דוד ועד יושבי ירושלים כשר לפרה ולטעולת נדות אבל מבלן ואילך מי מערוגו' הן ולמי חטאת בעינן מים חיים: **מי קטפרסאות.** הוא שיפוע הר שמדברונו מהודד הרבה והעבורת המים דרך דף הנתון בתדרין ופסולין גם לנדה ודרש המכלן ולהלן לשייטם פסולין ושיין חופפות (עשין ע"ז ת) ד"ה הגלוק והקטפרס כו': **כתיב ויאמר כו.** דרש קראי דיחזקאל שבבית ענייני המים וכיומים דסביבות ארץ ישראל: **אל הגלילה הקדמונה זה יפה של סבכי** כ"ש גירסת הילקוט. דשבע ימים הן מכונים לא"י והרים הגלילה הקדמונה הוא יפה של סבכי שהוא קרוב לגליל: **יש בגדול.** הוא סיס שסובבין בו לא"י מהמדינות: **כרלשונה.** כדור אנוש אל אם מדינה שמה קלנרייה וכדור הפלגה עד מדינת בהרבריאה: **עד פה אכוה עד עכו אכוה.** לפי שהוא הגבול של א"י וכן יפו: **ניחא ימא רבא וימא דמלחא.** שהיה נרוך לבוא המים לשם כדי למתקן שמיתן מלוחים ומרחיקן אבל יפה של עכו ויפה דסבכי לפה נרוך לגיה המים: **לחרבות דגמן.** שבל ידי המים ירבו הדגים. והכי דרש לה בקראי לעיבה הכיה דגמה כדגת יש הגדול רבה מאוד ולמיבה יתירה הוא אלא דלמיבי מיים יתרבו דגמה: **שמחו ולא ירפאו.** שם לאלה ניתנו אלא יבואו שמה מים הקדושים הא"ל: **לחדשיו יבכר.** לב' חדשים ולחבואה אלי מפירות כמו בשיה"ו: **לע"ו יום.** ואילן בכל מהחבואה: **כרלשון.** ר"ח ניסן ירדו הגשמים ושמחו בה' הייני בהבאת העומר ואן ע"ו יום: **לחדשיו.** בכל חדש וחדש דעלמא: **ועליו לרפואה.** עורבים הוא פירשא דתרופה שהוא כמו עורב לשון מזון כמו הטריפני לחם חוקי. ודרש לתרופה לטרפיה ואחר כך מפרש היאך יהיה המזון וקאמר מייתי עלה שימון העלה: **ופרף מזונים.** הוא לשון מזון לפרוסי מלא תרופה קאתי: **פה של מעלה.** פי' הערוך לתאות המתלמדין ושל מטן לשלמל ואם כן פלוגתא דר"מ ורבי"ל פירושא אחרינא הוא: **אם מוגא כו.** הוא"ל והזכיר י"ג פרלות שפרלו מלכי יון מבית לדרשא דמוכן. ולפי דמתני' כתבא יוסף ד"י המתחיות כנגד י"ג שערים שבתקדש מייתי לה תחלה אגנתא דאמרי מתקדם. ולרבנן דכנגד י"ג פרלות מפרש כאחרונה מילי דחזרכן: **כשעה שעלה נ"ג.** ליקח את יהויכין שהמליכוהו בתקום יהויקים אביו ועשיהו שרי לפלקו: **זרקן ועוד לא ירדו.** לחרלות שהן הגשמים מפסיקים על זה: **ונעלמן מידו.** כמו שאין חפץ בשמושו: **כיון שראו**

פ"ו מדות פ"ב מ"ו, **כ)** סם, **ג)** סם מ"ב, **ד)** עי' יומא עז ב, **ה)** עי' תוספתא סוכה פ"ג ה"ו, **ו)** עי' ב"ב עד ב, **ז)** ב"ר פ' כב, **ח)** ירושי' תענית פ"ב הל"ב, **ט)** תוספתא סה פ"ב, **י)** עי' תענית פ"א סה"ב, **כ)** מהרלדרן ק"ל ע"ב מתמות נח ב, **ל)** ומודנא, **מ)** ומודנא אמר, **נ)** ויקרא רבה פי"ט, **ס)** עי' תענית כט ב, **ע)** ומודנא אמר רלה.

עין משפט נר מצוה

יא **א** מי' פרק ה מבית הבחירה הלכה ד:

יב **ב** מי' פרק ו מפרה הלכה יג:

יג **ג** מי' פרק ט ממקואות הלכה יז:

נוסחת הבבלי

(א) ומודנא ונגדים ומודנא כו': **(ב)** השתחוואות תני כו': **(ג)** ת"ר היומא כו' מאי מי שהו תרי"ש בר כיסין מיא כו' ר"ש בר נחמני בשם ר' נתן מבית דוד ויושבי כו' דמ"ל כו' זה יומא פיוטא כו': **(ד)** ירפאו אלא מקום היה ושמו לא כו' לחדש ולילן כו' אמתר לחדשיו לא יבכר תרי"ש בכל כו': **(ה)** שהמלמדי מנו אותו לי ואני אלך לי מכלן אתון ואמרין ליה ליהויכין כו' ומ"ש יתה כמין סיפת יד כו' כיון (שמעו) מורי יהודה כן לף הן עלו כו':

הגהות הגר"א

[א] ה"ג ממוכה הוהב למפתן הבית כמוכ של שתי מתפתן הבית לעורה כמוכ של ערב מיכן ואילך כו' כ"ל. דהכי כתיב בקרלי והנה מים יוצאים מתחת מפתן הבית ולפם כאי מן המזבח כמ"ש בה ומפתן הבית קדים לעזרה: (ב) ל"ל בגמ' ופרש דגיו ר' מאי מי שהו תרי"ש בר כיסין: **[ג]** ל"ל מאי מי שהו מיא דמתמללין בעלמא כל"ל: **[ד]** ל"ל יומא של פיוטה:

ציון ירושלים

מבאן ואילך מי קטפריסות הן. עיין מהר"ש פולדא שמיטה הדברים בין לפירוש ר"ש ובין לפירוש ר"י וכמ"ש נדפס מחדש על הלכות מקוואות מהבאתן מוהר' מענדיל פ"ב ק"ח ה לא רלה אתה:

גליון הש"ס

[א] עי' ק"ע שבתא ל"ג לגדה הייט זכה ומי' כתוב' שנת דף סה ע"ב ד"ה הנוגה יהבי קיי"ל ועי' בתמכ"ם פרק ו ממקואות הל"ה:

תורה אור השלם

1. וַהֲיָה בַיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם חַיִּים מִיְּרוּשָׁלִַם חֲצִי מֵהֶם אֶל הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֲצִיָּם אֶל הַיָּם הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבַחֹרֶף יִהְיֶה: זכריה יד ח
2. וְיוֹצֵאנִי דֶּרֶךְ שַׁעַר צְפוֹנָה וְיִסַּבֵּנִי דֶּרֶךְ חוּץ אֶל שַׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ הַפּוֹנָה קָדִים וְהִנֵּה מַיִם מִסִּבִּים מִן הַכָּתֵף הַיְמָנִית: בְּצֵאת הָאִישׁ קָדִים וְקָו בְּיָדוֹ וַיְמָד אֶלֶף בָּאַמָּה וַיַּעֲבִרֵנִי בַּמַּיִם מֵי אֶפְסִים: יחזקאל מז ב, ג
3. וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי בַּמַּיִם מַיִם בִּרְכָּיִם וַיָּמָד אֶלֶף וַיַּעֲבִרֵנִי מֵי מָתְנָיִם: וַיָּמָד אֶלֶף נַחַל אֲשֶׁר לֹא אוּכַל לַעֲבֹר כִּי גָאוּ הַמַּיִם מֵי שְׁחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא יֵעָבֵר: יחזקאל מז ד, ה
4. כִּי אֹם שָׁם אַדִּיר יְיָ לָנוּ מְקוֹם נְהָרִים יְאֹרִים רָחְבֵי יָדָיִם בַּל הֹלֵךְ בּוֹ אֳנִי שִׁיט וְצִי אַדִּיר לֹא יַעֲבָרֻנוּ: ישעיהו לג כא
5. וּפֹרַשׂ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׂ הַשֹּׁחֶה לִשְׁחוֹת וְהִשְׁפִּיל גַּאֲוָתוֹ עִם עָרְבוֹת יָדָיו: ישעיהו כה יא
6. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה מְקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִיד וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם לַחַטָּאת וּלְנִדָּה: זכריה יג א
7. וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל הַגְּלִילָה הַקַּדְמוֹנָה זֹהֶ"ן יָם של סמכו (סיבוכא) וירדו אֶל הָעֲרָבָה זֹה יָם של טבריא וּבָאוּ הַיָּמָה זֹה יָם המלח אֶל הַיָּמָה הַמּוֹצְאִים זֹה הים הגדול וְלָמָה נִקְרָא שמו מוצאים כנגד שתי פעמים שיצא אחד בדור אנוש ואחד בדור הפלגה רבי"[1] לעור בשם רבי חנינה בראשונה יצא עד קלבריאה ובשניה יצא עד כיפי ברבריאה רבי אחא בשם ר' חנינה בראשונה יצא עד כיפי ברבריאה ובשניה יצא עד עכו ועד יפו[8] עד פה הבא ולא תוסיף עד עכו הבא ולא תוסיף ופה ישית בגאון גליך עד יפו אשית גאון גליך ניחא ימא רבא וימא דמלחא בשביל למיתקן ימא דטבריא ימא[7] דסמכו לרבות דגתם דכתיב ביה[9] לְמִינָהּ תהיה דגתם למיני מינים תהיה דגתם תני אמר רשב"ג מעשה שהלכתי לציידן והביאו לפני יותר משלש מאות מיני דגים בתמחוי א'[7] ונרפאו המים[10] בצאתיו וגבאיו ולא ירפאו למלח ניתנו כתיב ונרפאו המים ואת אמרת ולא(ד) ירפאו המים מקום הוא ושמו ולא ירפאו כתיב[11] וְעַל הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל שִׂפְתוֹ מִזֶּה וּמִזֶּה כָּל עֵץ מַאֲכָל לֹא יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא יִתֹּם פִּרְיוֹ לְחָדָשָׁיו יְבַכֵּר כִּי מֵימָיו מִן הַמִּקְדָּשׁ הֵמָּה יוֹצְאִים וְהָיָה מַאֲכָל עָלֵהוּ לְתְרוּפָה: יחזקאל מז יב
12. וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם כִּי נָתַן לָכֶם אֶת הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה וַיּוֹרֶד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בָּרִאשׁוֹן: יואל ב כג

של ניסוך המים בחג רבי אליעזר בן יעקב אומר בו המים מפכים ועתידין להיות יוצאין מתחת מפתן הבית לעומתן[ו] בצפון סמוכים במערב שער יכניה שער הקרבן שער הנשים שער השיר ולמה[ז] נקרא שמו שער יכניה שבו יצא יכניה בגלותו שבמזרח שער נקנור ושני פשפשין היו לו אחד מימינו ואחד משמאלו ושנים במערב ולא היה להן שם: **גמ'** מתניתין אבא יוסה בן (חנן) יוחנן היא דאמר בנגד י"ג שערים בדם כרבנן[א] שבעה שערים היו בעזרה ע"ד דרבנן היכן[ב] היו השתחוואות הללו כי ההיא דתנינן תמן[ג] פרצות היו בו שפרצום מלכי יון[ד] וחזרו וגדרום בני חשמונאי וגזרו כנגדן י"ג (ה)השתחוואות כתיב[1] והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים וגו' תני[2] מבית ק"ק עד הפרוכת בקרני סילי וכיליי מן פרוכת עד מזבח הזהב בקרני חגבים [א]ממזבח הזהב עד עזרות כחוט של שתי מן העזרות עד מפתן הבית כחוט של ערב מיכן ואילך כמפי הפך כתיב[2] והנה מים מפכים מן הכתף הימנית בצאת האיש קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעבירני במים מי ברכים עד ברכייה וימד אלף ויעבירני במים מי מתנים עד מתנייא מכאן ואילך וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבור אפי' לבירנין גדולה אינה יכולה לעבור בו מ"מ[4] וצי אדיר לא יעברנו מפני מה כי גאו המים מי שחו מהו מי שחו מלשוט (ו) אמר רב חונה (הונא) באתרין קרו לשייטא שחונא [ב][5] ופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש השוחה לשחות מהו [ג]לשחות אמר רבי יוסי בי ר' בון (ביבן) מיין דמתמללין בעלמא כתיב[6] ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד וליושבי ירושלם לחטאת ולנידה ר' שמואל בר נחמן בשם ר' (נתן) יונתן מבית דוד ועד יושבי ירושלם כשרים לנדה ולחטאת מכאן ואילך מי תערובות הם כשרים לנדה ופסולים למי חטאת אר"א (ר"מ אומר) מבית דוד ועד יושבי ירושלם כשרים לנידה ולחטאת מכאן ואילך[ח] מי קטפריסות הן פסולין לנדה ולחטאת כתיב[ט] ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה זה[1] ים של סמכו (סיבוכא) וירדו אל הערבה זה ים של טבריא ובאו הימה זה ים המלח אל הימה המוצאים זה הים הגדול ולמה נקרא שמו מוצאים כנגד שתי פעמים שיצא אחד בדור אנוש ואחד בדור הפלגה רבי[ז] לעור בשם רבי חנינה בראשונה יצא עד קלבריאה ובשניה יצא עד כיפי ברבריאה רבי אחא בשם ר' חנינה בראשונה יצא עד כיפי ברבריאה ובשניה יצא עד עכו ועד יפו[8] עד פה הבא ולא תוסיף עד עכו הבא ולא תוסיף ופה ישית בגאון גליך עד יפו אשית גאון גליך ניחא ימא רבא וימא דמלחא בשביל למיתקן ימא דטבריא ימא[7] דסמכו לרבות דגתם דכתיב ביה[9] לְמִינָהּ תהיה דגתם למיני מינים תהיה דגתם תני אמר רשב"ג מעשה שהלכתי לציידן והביאו לפני יותר משלש מאות מיני דגים בתמחוי א'[7] ונרפאו המים[10] בצאתיו וגבאיו ולא ירפאו למלח ניתנו כתיב ונרפאו המים ואת אמרת ולא(ד) ירפאו המים מקום הוא ושמו ולא ירפאו כתיב[11] וְעַל הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל שִׂפְתוֹ מִזֶּה וּמִזֶּה כָּל עֵץ מַאֲכָל לֹא יִבּוֹל עָלֵהוּ וְלֹא יִתֹּם פִּרְיוֹ לְחָדָשָׁיו יְבַכֵּר תני[ט] רבי יוסי לפי שבעולם הזה תבואה עושה לששה חדשים ואילן עושה לשנים עשר חודש אבל לעתיד לבא התבואה עושה לחדש אחד ואילן עושה לשני חדשים מ"ט לחדשיו יבכר אמר[ט] רבי יוסי לפי שבעולם הזה התבואה עושה לששה חדשים ואילן עושה לי"ב חדש אבל לעתיד לבא התבואה עושה לט"ו יום ואילן עושה לחדש אחד שכן[ז] מצינו שעשת התבואה בימי יואל לחמשה עשר יום וקרב ממנה העומר מ"ט[12] וכבי ציון גילו ושמחו בה' אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון ומה מקיים רבי יוסי לחדשיו יבכר בכל חודש וחודש יהיה מבכר[11] ועלהו לתרופה רבי יוחנן אמר הרפיה מציץ עליה ותרף מזונה רב[ז] ושמואל חד אמר להתיר פה שלמעלן וחד[ח] אמר להתיר פה שלמטן ר' חנינה ור' יהושע בן לוי ח"א להתיר פה עקרות וח"א[ט] להתיר פה אלמים ולעומתן בצפון וכו' אח[ז] מוצא בשעה שעלה נבוכדנאצר לבאן בא וישב לו ברופני של אנטוכיא ויצאה סנהדרין גדולה לקראתו ואמרה לו הגיע זמן הבית הזה ליחרב אמר להן אותו (ה)שהמלכתי עליכם תנוהו לי ואני הולך באו ואמרו ליהויכין מלך יהודה נבוכדנאצר בעי לך כיון ששמע מהן כך נטל[ט] מפתחות של בה"מ עלה לגגו של היכל אמר לפניו רבש"ע לשעבר היינו נאמנים לך והיו מפתחותיך מסורין לנו עכשיו שאין אנו נאמנים הרי מפתחותיך מסורין לך תרין אמוראין חד אמר זרקן ועוד לא ירדו וח"א[ט] באה כמין יד ונטלתן מידו כיון שראו כל חורי

לג המלך בקרבו: